

**Štolc. M., *Pohybová regenerace po psychické zátěži*. Bakalářská práce.
Praha: UK PedF, 2011**

Posudek vedoucího práce: doc. PhDr. Jiří Hrabinec, CSc.

Široké téma v názvu práce je ve formulaci cíle (s.9) konkretizováno na zjištění, zda a jakou pohybovou regeneraci používají naši šachisté různé výkonnostní úrovně v souvislosti s důležitými zápasy a komparace s šachisty světové špičky. Tento cíl je tamtéž blíže specifikován formulací vědeckých otázek, které pokrývají obsah formulace cíle. Pro lepší orientaci a další práci s nimi by bylo vhodné je číslovat.

Autor téma řešil na 43 stranách s použitím 24 titulů uvedených zdrojů.

Struktura práce je klasická. Teoretická část analyzuje relevantní okruhy informací ve vztahu k řešenému problému. Některé pasáže textu jsou zřejmě přejaté, či parafrázované, postrádám však odkazy na zdroje (části kap. 3.2, kap. 3.4 apod.) - žádám o vysvětlení tohoto závažného nedostatku.

Čtyři hypotézy na s. 29. jsou formulovány ve vztahu k vědeckým otázkám. V průběhu výzkumu jsou testovány metodou dotazníku (50 respondentů šachistů vyšší úrovně – viz podrobný popis vzorku na s.31) a metodou interview s jedním profesionálním šachistou světové úrovně (35. hráč světového žebříčku). Dotazník (kromě základních údajů obsahuje 14 otázek) i otázky interview (19 otázek) jsou uvedeny v příloze.

Vlastní vyhodnocení je obsaženo v kap. 6. Pouhý pohled na počet otázek v dotazníku a uvedené grafy ukazuje, že autor nevyhodnotil (či zde neuvedl) všechny zadané otázky – a tedy při analýze výsledků nemohl postihnout všechny souvislosti, které mu získaný materiál poskytoval. Též materiál interview nebyl plně zužitkován. Žádám o vysvětlení, proč tomu tak je, event. o dodatečné vyhodnocení některých dalších vztahů, které bylo možno ze zbývajících materiálů postihnout.

Co se týká interview, je třeba ocenit, že se jej podařilo realizovat (byť pouze s jedním respondentem) a provést určitou (bohužel omezenou) komparaci s výsledky dotazníku.

V kap. Diskuse (s.38) se autor vyjadřuje k přijetí hypotéz a k validitě a reliabilitě realizovaného výzkumu, které nejsou nijak vysoké.

V kap. Závěry (s.40) uvádí čtyři základní poznatky, které z výzkumu vyplývají (měly by být číslovány). (Z čeho vyvozuje autor 4. závěr? Nejedná se spíše o zkresení z důvodu převažujícího věku respondentů?) Konstatuje zde i možný přínos práce pro šachisty – v čem jej autor vidí?

Celkově se jedná o práci, která je zjevně poznamenána časovou tísní při jejím zpracování, což se pak odráží v některých vážných nedostatcích, které jsem uvedl výše, v určité mělkosti pojetí problému a malé přínosnosti jeho řešení (viz závěry). Také faktický rozsah práce je na hranici únosnosti.

Přes uvedené nedostatky práci doporučuji k obhajobě.

Hodnocení:

V Praze 15.8.2011

doc. PhDr. Jiří Hrabinec, CSc.